ग्रधर्यवे प्रतीचीं तु दिज्ञणां ब्रक्सणे दिशं। उद्गात्रे च तथोदीचीं दिन्नणिषा विनिर्मिता ॥ ४०॥ म्रम्यमेधे मक्रायज्ञे पुरा कल्पे स्वयंभुवा । समग्रां पृथिवीं दवा स चातुर्हीत्रे दित्तणां ॥ ४१ ॥ ग्रन्येषां कर्मिणां राजा सदस्यानां च दिचाणां। शतं शतसक्स्राणां क्रिण्यस्योत्समर्ज मः ॥ ४२ ॥ दश कोटीः मुवर्णस्य रुजतस्य चतुर्गुणं । ऋविग्भ्यः प्रद्दावन्यान् कामांस्तत्र यथेप्सितान् ॥ ४३ ॥ जावालये वशिष्ठाय वामदेवाय च प्रभुः। ऋष्यशृङ्गाय च तरा स राजा क्रतुवर्धनः ॥ ४४ ॥ दिचाणां प्रतिगृह्याथ सुप्रीतमनसो दिजाः। उचुर्दशर्यं तत्र कामं ध्यायेति वै तदा ॥ ४५॥ तानब्रवीदृष्टमना राजा दशर्थो दिजान्। इच्हामि चतुरः पुत्रानुदारान् ख्यातविक्रमान् ॥ ४६ ॥ तथिति च ते राजानं तमूचुर्वस्थवादिनः। यथाभिलषितान् पुत्रानचिरात् वमवाप्स्यसि ।। ४७।।

इत्यार्षे रामायणे त्रादिकाएँड त्रश्चमेधयज्ञकर्म नाम त्रयोदशः सर्गः ॥